

การบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี Social Welfare Management for Local People of Nhongree Municipality

ธิดารัตน์ สืบญาติ

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
chanokchone_b@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้แก่ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี และ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี โดยมีวิธีการศึกษาแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและพนักงานของเทศบาลตำบลหนองรี จำนวน 15 คน และการจัดทำสนทนากลุ่มกับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองรี จำนวน 20 คน โดยการวิจัยพบว่า เทศบาลได้มีการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชน โดยเน้นกลุ่มคนที่มีรายได้น้อย กลุ่มคนด้อยโอกาสในการพัฒนาท้องถิ่นก่อน สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการตามรัฐธรรมนูญ 2550 เน้นการกระจายอำนาจหน้าที่ให้กับพนักงานในท้องถิ่นได้มีความสามารถในการบริหารจัดการการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง ได้แก่ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือการเน้นการพัฒนาด้านการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการดูแลในด้านการรักษาพยาบาลให้กับประชาชนในท้องถิ่น สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาล เช่น สถานีอนามัย การให้ความรู้ความเข้าใจในด้านสุขภาพ รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารในการเสียภาษีท้องถิ่น เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียม ให้กับเทศบาลตำบลหนองรี เพื่อนำเงินภาษีมาบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในพื้นที่ของตนเองได้อย่างทั่วถึง

คำสำคัญ: สวัสดิการทางสังคม การบริหารจัดการ ท้องถิ่น

Abstract

This research was studied Social Welfare Management for local people of Nhongree Municipality. The objectives of this research were to 1) study Social Welfare Management for local people of Nhongree Municipality and 2) to study the factors of Social Welfare Management for local people of Nhongree Municipality. This research was qualitative research with the 15 administrators and the staffs of Nhongree Municipality and focus group discussion with 20 local people in Nhongree Municipality. The research found that the municipality managed the social welfare for the people especially low income, inclusive education in local development. It conforms to the constitution of Thailand in 2007. It was focused on decentralization to the local staffs in providing the basic public services for local government such as public utility and public assistance. It was focused on educational development for local people. It can be reached public health such as health station. The local staffs gave the knowledge about health including information in paying taxation. For example, house and land tax, sign tax, local maintenance tax, fee to pay the Nhongree Municipality. After that, Nhongree Municipality managed taxation for providing goods and services for local people.

Keywords: social welfare, management, local

1. บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากสังคมในปัจจุบันมีประชากรเพิ่มมากขึ้นในการบริหารจัดการประเทศ และรัฐบาลควรต้องมีการจัดสรรสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความปลอดภัย ด้านความมั่นคงของชาติ โดยรัฐบาลมีหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบกับตามรัฐธรรมนูญ 2550 เน้นการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยตามแนวทางประชารัฐ การจัดระบบสวัสดิการสังคมให้กับประชาชนทุกคนในสังคมอย่างถ้วนหน้า ดังนั้นรัฐมีบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อการดูแลของประชาชนทุกคน โดยผ่านนโยบายสังคมเพื่อสร้างหลักประกันการคุ้มครอง และความมั่นคงทางสังคมให้กับประชาชน บริการสวัสดิการสังคมอาจจัดรูปแบบบริการประกันสังคม บริการทางสังคม และบริการการช่วยเหลือทางสังคม ในรูปแบบของโครงการ แผนงาน หรือมาตรการทางสังคมภายใต้หลักการเสมอภาคและมีมาตรฐานเท่าเทียมกัน โดยมีบริการหลัก เช่น บริการสุขภาพ บริการการศึกษา บริการการมีงานทำ และรายได้ บริการที่อยู่อาศัย เป็นต้น (ระพีพรรณ คำหอม, 2557: 59)

ดังนั้น สวัสดิการทางสังคมนั้น รัฐบาลเป็นผู้ดูแลประชาชนตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเสียชีวิตนั้น การจัดสรรสวัสดิการทางสังคมนั้นมาจากการนำเงินภาษีที่ได้จากการบริหารจัดการเก็บของรัฐบาล ซึ่งแบ่งเป็นภาษีทางอ้อมและภาษีทางตรง ซึ่งโดยส่วนใหญ่รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีทางอ้อมได้มากกว่า ภาษีทางตรง ซึ่งการระดมอยู่กับประชาชนที่รายได้น้อยเป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับประเทศที่มีระบบสวัสดิการทางสังคมแบบ ประชาชนต้องหน้าที่เสียภาษีให้กับรัฐบาลและหลังจากนั้นรัฐบาลจึงสามารถนำเงินส่วนนี้ไปดูแลประชาชนทั่วประเทศได้อย่างทั่วถึง เพราะมีการบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากประเทศที่พัฒนาแล้วรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาษีทางตรงเป็นหลัก ซึ่งรายได้ตรงส่วนนี้เป็นรายได้ในการบริหารจัดการในระบบรัฐสวัสดิการที่มีอัตราสูงมาก เนื่องจากรัฐบาลต้องกระจายรายได้ให้กับคนที่มีรายได้น้อย ส่วนสวัสดิการสังคม เป็นการดูแลในส่วนที่มีความจำเป็น หรือสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับประชาชนโดยรัฐให้หลักประกันไว้ตามความจำเป็น แต่ส่วนที่เกินความจำเป็น เป็นหน้าที่ของประชาชนเอง การมีสวัสดิการเป็นการสร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคง และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในสังคมไทย (ชนิษฐา ทองเย็น, 2558: 1)

จะเห็นได้ว่าระบบสวัสดิการทางสังคมเป็นระบบการบริหารจัดการของรัฐในด้านสวัสดิการสังคม เน้นความสำคัญในเรื่อง มาตรฐานการครองชีพความเป็นอยู่ที่ดี เป็นความชอบธรรมที่รัฐพึงมอบให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง งบประมาณเข้าสู่ระบบรัฐสวัสดิการคือ ภาษีที่รัฐจัดเก็บ ส่วนการบริหารจัดการสวัสดิการ เป็นการตัดสินใจของรัฐบาลที่กำหนดว่า ควรให้ความช่วยเหลือในเรื่องใด ตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อม หรือความต้องการของสังคม เช่น การศึกษา สุขภาพอนามัย บริการทางการแพทย์ การพยาบาล อาหาร ที่พักอาศัย สันทนาการ การคุ้มครองทางสังคม เป็นต้น การบริหารรัฐสวัสดิการเน้นความเท่าเทียมในการได้รับบริการ หรือได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือให้กับประชาชนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม (สุพล ปธานวิช, 2547: 175)

ดังนั้นประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชน เพื่อที่หาแนวทางในการแก้ปัญหาด้านความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินและความอยู่ดีกินดีของประชาชนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งสิทธิทางสังคมที่ประชาชนทุกคนควรได้รับในสังคมอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน (บุญส่ง ชลธร, 2553: 81) ซึ่งหัวใจที่สำคัญของการพัฒนาได้แก่ นโยบายสังคม (Social Policy) เป็นเครื่องมือไปสู่การเป็นรัฐสวัสดิการ ได้แก่ การจัดสรรทรัพยากรใหม่ (Redistributive) ไปสู่การพัฒนาสังคม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันอย่างเสรีนั้น เมื่อรัฐไม่สามารถกระจายทรัพยากรทางสังคมหรือรายได้ให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึงนั้น มีเพียงประชาชนจำนวนน้อยเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์ และประชาชนจำนวนมากต้องได้รับความเดือดร้อนอันเป็นผลพวงจากการพัฒนา ดังนั้นรัฐจึงต้องใช้อำนาจรัฐในการแทรกแซงอำนาจทางการตลาด โดยการจัดสรรทรัพยากรใหม่ ผ่านกระบวนการทางภาษีอากร เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางสังคมให้เกิดขึ้น หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการ “เฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข”

ระหว่างประชาชนในสังคมนั่นเอง ซึ่งการจัดสวัสดิการทางสังคมที่ดีนั้นประเทศเหล่านั้นต้องมีการจัดเก็บภาษีแบบอัตราความก้าวหน้าเพื่อสามารถจัดสวัสดิการทางสังคมได้แบบทั่วถึง (พงษ์เทพ สันติกุล, 2556: 20)

เราจะพบว่าการพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นมีการบริหารจัดการโดยยังมีความอยู่ดีหรือการเลือกปฏิบัติจากโครงสร้างอำนาจทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมอย่างมากมาย ซึ่งส่งผลทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำหรือความไม่เท่าเทียมกันในทุกด้านโดยเฉพาะในส่วนของท้องถิ่น นั้นเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการวางแผนพัฒนาประเทศที่สำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม โดยร่วมกันวางแผนพัฒนาในด้านต่าง ๆ ควรจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าประเทศไทยเริ่มมีการให้ความสำคัญกับคนมาตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) โดยเน้นเรื่องคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ต่อมาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่เน้นเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการบริหารประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมาจาก ปีพ.ศ. 2540 และต่อเนื่องมาจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ที่เน้นเรื่องการพัฒนาแบบบูรณาการมาพัฒนาประเทศ เนื่องจากต้องการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ ด้านสิทธิ ด้านโอกาส ด้านอำนาจและด้านศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ โดยทั้ง 5 มิติเน้นความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเนื่องจากเกิดความเหลื่อมล้ำในด้านหนึ่งอาจนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านอื่น ๆ ด้วยและการบริหารจัดการในปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ยังคงยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา มีการขยายฐานการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน มีการขับเคลื่อนการพัฒนานวัตกรรม ซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญกับรัฐสวัสดิการ โดยเน้นครอบครัวให้มีความอยู่ดีมีสุขได้รวมทั้งต้องมีรายได้เพียงพอจากการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐบาลในการมีบทบาทความรับผิดชอบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของประชาชนในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย เศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม (กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์, 2550: 3)

เทศบาลตำบลหนองรี อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ โดยหน่วยงานพยายามให้มีการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนในชุมชนโดยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมเข้ามาบริหารจัดการ แต่เนื่องจากงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดสำหรับประชาชนในท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อทำให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงสวัสดิการที่รัฐบาลจัดให้ได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่องการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี เนื่องจากต้องการทราบแนวทางในการบริหารสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรีว่ามีการบริหารจัดการอย่างไรเพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการทางสังคม

ระพีพรรณ คำหอม (2557: 59) กล่าวว่า สวัสดิการทางสังคมไม่ว่าจะเป็น ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านคมนาคม ด้านความปลอดภัย โดยรัฐบาลใช้งบประมาณรายจ่ายประเทศไปอัดฉีด ระบบสวัสดิการประชาชน เช่น สวัสดิการคนจน สวัสดิการผู้สูงอายุ เป็นต้น เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยตามแนวทางประชารัฐ การจกัระบบสวัสดิการ

สังคมให้กับทุกคนในสังคมอย่างถ้วนหน้า รัฐมีบทบาทความรับผิดชอบต่อการดูแลประชาชนทุกคน โดยผ่านนโยบายสังคมเพื่อสร้างหลักประกันการคุ้มครอง และความมั่นคงทางสังคมให้กับประชาชน บริการสวัสดิการสังคมอาจจัดรูปแบบบริการประกันสังคม บริการทางสังคม และบริการการช่วยเหลือทางสังคม ในรูปแบบของโครงการ แผนงาน หรือมาตรการทางสังคม ภายใต้หลักการเสมอภาคมีมาตรฐานเท่าเทียมกัน โดยมีบริการหลัก เช่น บริการสุขภาพ บริการการศึกษา บริการการมีงานทำ และรายได้ บริการที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2551: 46) การบริหารสวัสดิการทางสังคมของรัฐที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการดำเนินการตามระบบสวัสดิการทางสังคมได้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทสังคมไทย ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของระบบสวัสดิการทางสังคม โดยสามารถแก้ไขปัญหาความไม่เสมอภาคทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระดับรากหญ้า แม้ไม่หมดไปโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้โดยที่รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณมารองรับระบบสวัสดิการ โดยการปฏิรูประบบภาษี เพื่อสร้างความมั่นคงยั่งยืนตามระบบสวัสดิการทางสังคมควบคู่กับการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐมีความพร้อมในการบริหารระบบสวัสดิการทางสังคมและสามารถจัดการในการเข้ามามีส่วนร่วมในการรับภาระระดับชุมชน โดยให้ประชาชนได้รับบริการด้านต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน และเกิดประโยชน์สูงสุด

พภัศสรณ์ วรภัทร์ธีระกุล (2560: 113) สวัสดิการทางสังคมคือ รัฐเป็นผู้ออกให้หมดทุกอย่างตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต จากเงินภาษีที่มีการจัดเก็บ กล่าวคือ ประเทศที่มีระบบสวัสดิการทางสังคมสมบูรณ์แบบ ประชาชนต้องจ่ายคืนมาในรูปแบบภาษี รัฐบาลถึง สามารถนำเงินส่วนนี้ไปดูแลคนทั้งประเทศในระบบฟรีได้ทั้งหมด เช่นในยุโรป เพราะมีการจัดเก็บภาษีซึ่งภาษี ในระบบรัฐสวัสดิการมีอัตราสูงมาก เพราะเก็บเงินมาแล้วต้องเอามากระจายให้คนที่มียาได้น้อย ส่วน สวัสดิการสังคมเป็นการดูแลในส่วนที่มีความจำเป็น หรือสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับประชาชนโดยรัฐ ให้หลักประกันไว้ตามความจำเป็น แต่ส่วนที่เกินความจำเป็น เป็นหน้าที่ของประชาชนเอง แนวคิดเกี่ยวกับ ระบบสวัสดิการทางสังคม กล่าวให้เห็นโดยภาพรวมได้ว่า เป็นระบบการบริหารจัดการของ รัฐในด้านสวัสดิการสังคม เน้นความสำคัญในเรื่อง มาตรฐานการครองชีพความเป็นอยู่ที่ดี เป็นความชอบธรรม ที่รัฐพึงมอบให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (โดยผ่านหน่วยงานภาครัฐระดับต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน) โดยมีเงินทุน หลักที่จัดสรรเป็นงบประมาณเข้าสู่ระบบรัฐสวัสดิการคือ ภาษีที่รัฐจัดเก็บ ส่วนการบริหารจัดการสวัสดิการ เป็นการตัดสินใจของรัฐบาลที่กำหนดว่า ควรให้ความช่วยเหลือในเรื่องใด ตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อม หรือความต้องการของสังคม เช่น การศึกษา สุขภาพอนามัย บริการทางการแพทย์ การพยาบาล อาหาร ที่พัก อาศัย สันทนาการ การคุ้มครองทางสังคม เป็นต้น รัฐที่ปกครองในรูปแบบระบอบประชาธิปไตย เป็นรัฐที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลบริหารจัดการให้ ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต พร้อมทั้งรัฐมีหลักประกันถึง

อัมมาร สยามวาลา และ สมชัย จิตสุชน (อ้างถึงใน พภัศสรณ์ วรภัทร์ธีระกุล, 2560: 115)จากลักษณะระบบและรูปแบบสวัสดิการทางสังคมที่มีการแบ่งรูปแบบไว้ จึงเกิดแนวคิดที่มีความหลากหลาย ขึ้นคือ มีบางความเห็นเห็นว่า สวัสดิการทางสังคม ต้องใช้กับประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีถึงจัดสวัสดิการได้ บ้างมี ความเห็นเห็นว่า สวัสดิการทางสังคมเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อประเทศกำลังพัฒนา และด้อยพัฒนามากกว่า ทั้งนี้อาจเพราะยังไม่ ตระหนักถึงความสำคัญของรัฐสวัสดิการดีพอ หากพิจารณาสวัสดิการสังคม (Social Welfare) นักวิชาการ ต่างประเทศและนักวิชาการไทย ได้นิยามไว้ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2501-2535 ว่าองค์ประกอบสวัสดิการสังคม เป็นงาน ที่มุ่งช่วยเหลือประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งในยามปกติและในยามประสบปัญหา การช่วยเหลือมีหลาย รูปแบบทั้งที่เป็นการให้เงิน สิ่งของ ดูแล และการให้บริการ เช่น ด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข ด้านที่อยู่อาศัย ด้านการประกันรายได้ ด้านการจ้างงาน และการให้บริการสังคม เป็นต้น

อัมมาร สยามวาลา และ สมชัย จิตสุชน (อ้างถึงใน พภัศสรณ์ วรภัทร์ธีระกุล, 2560: 115) ในขณะที่มีมติเชิงคุณภาพการประเมินความเข้มข้นของสวัสดิการทางสังคมอาจประเมินในแง่ลักษณะบทบาท ได้เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น รัฐดำเนินการโดยการแทรกแซงผ่านตลาดหรือผ่านกลไกรัฐมากกว่ากัน รัฐ เน้นการจัดสรรสวัสดิการเพียงอย่างเดียวหรือคำนึงเรื่องความเป็นธรรม ความเท่าเทียมกันจากการจัดสรร บริการสาธารณะด้วย ซึ่งการบริหารจัดการภาครัฐตั้งตัวอย่างก็สามารถใช้พิจารณาระดับความเข้มข้นรัฐ สวัสดิการก็ได้จากรูปแบบตัวอย่างที่ได้กล่าวมานี้ เห็นได้ว่า สวัสดิการทางสังคมมีความหมาย

กว้างขวาง ตาม มโนทัศน์ที่ภาควิชาการและประชาชนในประเทศไทยเรียกร้อง เน้นมุมมองต่อสวัสดิการทางสังคมว่า เป็นโครงการที่รัฐเข้ามาจัดสวัสดิการอย่างถ้วนหน้า (Universal coverage) แนวคิดหรือการดำเนินงานสวัสดิการทางสังคมมีส่วนในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในตัวเอง ในข้อเท็จจริง นิยามดังกล่าวมีลักษณะคล้ายคลึงกับสวัสดิการทางสังคมในแบบสังคมนิยมประชาธิปไตยมากกว่า กล่าวถึงสวัสดิการทางสังคมในความหมายทั่ว ๆ ไป

Gordon & Spicker, 1999 (อ้างถึงใน พงษ์สรรณ์ วรภัทร์ธีระกุล, 2560: 113) สวัสดิการทางสังคม (Social Welfare) เป็นสังคมที่รัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมสวัสดิการสังคมให้กับประชาชนในรูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการบริการสาธารณะให้กับประชาชน

Kumlin, 2002 (อ้างถึงใน พงษ์สรรณ์ วรภัทร์ธีระกุล, 2560: 115) จากแนวคิดระบบรัฐสวัสดิการ มีข้อพิจารณาได้ อย่างไรก็ตามว่า ประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแบบใด และรัฐใดใช้ระบบรัฐสวัสดิการ อาจพิจารณาได้จากระดับความเข้มข้นรัฐสวัสดิการ (Degree of welfare state effort) ที่วัดว่าประเทศใดจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้นโยบายรัฐสวัสดิการ ดูได้จากระดับบทบาทที่รัฐเข้าไปจัดการกับสวัสดิการสังคมมากน้อยเพียงใด อาจวัดจากรายจ่ายภาครัฐเพื่อสวัสดิการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ วัดรายจ่ายด้านสวัสดิการต่อหัวประชากรที่อยู่ภายใต้โครงการรัฐสวัสดิการ หรือการวัด ช่วงเวลาที่ประชากรโดยเฉลี่ยอยู่ภายใต้โครงการสวัสดิการของรัฐ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นวิธีการค้นหาความจริงจากเหตุการณ์จะต้องลงไปสังเกต และกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาโดยละเอียดทุกด้านในลักษณะที่เจาะลึกสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ตามความเป็นจริง โดยพยายามวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และกับสภาพแวดล้อม ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกเป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์เชิงเหตุผล และการจัดสนทนากลุ่ม (งามพิศ สัตย์สงวน, 2558:10)

1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล เจ้าหน้าที่กองคลัง และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองรี จำนวน 15 คนในการจัดสัมภาษณ์เชิงลึกและประชาชนในท้องถิ่น จำนวน 20 คน ในการจัดสนทนากลุ่ม

2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

สำหรับเครื่องมือที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้สำหรับกำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดวิธีการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบไปด้วย การวิจัยเชิงเอกสาร ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอีกแนวทางหนึ่งโดยการศึกษาและ ค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ ตำรา สื่อการเรียนรู้ภายในองค์กร ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อ นำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการสร้างพื้นฐานองค์ความรู้อย่างบูรณาการในทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารรัฐสวัสดิการให้กับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการนำไปสู่การสร้างเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพต่อไป โดยเครื่องมือสำคัญในการเก็บและรวบรวมข้อมูล คือ

2.1) เครื่องเขียนกระดาษสำหรับจดบันทึก

2.2) แฟ้มสำหรับเก็บข้อมูล

2.3) เครื่องอัดเสียง

3) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลคือการนำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าวิจัยอย่างเป็นระบบมาเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษา รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการจำแนกหมวดหมู่ของข้อมูล ให้เป็นระบบเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในความหลากหลาย และความสัมพันธ์ของข้อมูล ในบริบททาง

สังคม และวัฒนธรรมทางการเมือง เพื่อการดำเนินงานอย่างเป็นแบบแผน นอกจากนั้นใช้การพรรณนาและการวิเคราะห์แบบอุปนัย ผู้วิจัย ใช้วิธีค้นหาสรุปข้อความจริงด้วยตรรกะ แบบอุปนัย (Induction) โดยการเข้าไป สังเกต ฝ้าดูเหตุการณ์ต่าง ๆ และการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยตนเอง แล้วจึงสร้างรูปแบบการสรุปความเข้าใจจากข้อมูลโดยเน้นการมองปรากฏการณ์ให้เห็นภาพรวม โดยรวมรอบ ๆ ด้าน (Holistic Perspective) ผู้วิจัยเน้นการเข้าใจภาพรวมทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นของสภาพสถานการณ์ความเกี่ยวข้องต่าง ๆ ในบริบทแบบภาพรวม

5. ผลการการวิจัย

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล เจ้าหน้าที่กองคลัง และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองรี จำนวน 15 คน โดยผลการวิจัยพบว่า

สวัสดิการด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์สวัสดิการด้านการศึกษาพบว่า ทางหน่วยงานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้การสนับสนุนหน่วยงาน สถานศึกษา ในการพัฒนาสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์การศึกษา การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา สนับสนุนงบประมาณส่งเสริมโครงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ พัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา สนับสนุนโครงการอาหารเสริม (นม) และโครงการอาหารกลางวัน ให้นักเรียนทุกคนได้รับการบริการอย่างเพียงพอและทั่วถึง ได้ให้ความช่วยเหลือประชาชนที่มีบุตรหลานและฐานะยากจน โดยการมอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนดีและฐานะทางบ้านยากจน นอกจากนั้นเงินภาษีท้องถิ่นที่เทศบาลบริหารจัดการเก็บได้นั้น นำไปจัดสรรสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชน รวมทั้งการได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลทั้งในส่วนของเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ถ้าใช้แค่งบประมาณที่มาจากภาษีท้องถิ่นที่เทศบาลจัดเก็บได้นั้น ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ค่าใบอนุญาต อาจจะยังไม่เพียงพอต่อการจัดทำโครงการที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชน (นายกเทศมนตรีตำบลหนองรี, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับรองนายกเทศมนตรีตำบลหนองรี กล่าวว่า ถ้ารัฐบาลไม่เข้ามาช่วยเหลือประชาชนในด้านนี้ ก็จะทำให้เด็กบางส่วนไม่ได้รับการศึกษาต่อกันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากพ่อแม่ไม่มีรายได้ที่เพียงพอในการที่จะส่งบุตรหลานเรียนต่อในระดับสูง ๆ ได้ (รองนายกเทศมนตรีตำบลหนองรี, 2562) ปลัดเทศบาลตำบลหนองรี กล่าวว่า ทางหน่วยงานภาครัฐก็มีการช่วยเหลือประชาชนในด้านการศึกษาคือ การเรียนฟรี 15 ปี และกองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาหรือที่เรียกว่า กองทุน กยศ. เป็นการแบ่งเบาภาระของครอบครัวได้ในบางส่วน (ปลัดเทศบาลตำบลหนองรี, 2562) เนื่องจากมีนโยบายโครงการเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ เป็นโครงการที่สนับสนุนนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี ตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล, 2562) นโยบายโครงการเรียนฟรี 15 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามลหิตที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (นักวิชาการศึกษา, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กล่าวว่าลหิตที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญก็เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ปกครองเพื่อสร้างโอกาสและขยายโอกาสทางการศึกษาแก่เด็กเยาวชน และประชาชนอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นธรรม ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ, 2562) เป็นนโยบายที่ดี มีประโยชน์โดยตรงกับผู้เรียน มีความคุ้มค่ามาก ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองระดับหนึ่ง (ผู้อำนวยการกองช่าง, 2562) เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาแต่ยังไม่เพียงพอกับการสร้างคุณภาพ และมีจุดอ่อนในเรื่องการใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นเรื่องใหม่ของสถานศึกษาต้องระมัดระวังใบเสร็จ รัฐบาลได้มีนโยบายให้ความสำคัญในโครงการเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นเพิ่มในเรื่องของคุณภาพที่จะส่งผลประโยชน์ต่อผู้เรียนเพิ่มขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย (นักพัฒนาชุมชน, 2562) ในส่วนของกองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา จัดขึ้นตั้งแต่ พุทธศักราช 2538 และนำมาใช้ใน พุทธศักราช 2539 ผู้ที่จะทำการกู้ยืมได้จะต้องมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย (นักทรัพยากรบุคคล, 2562) กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะแตกต่างจาก

โครงการเรียนฟรี 15 ปี ตรงที่กองทุนให้ยืมเพื่อการศึกษาจะมีสิทธิใช้ก็ต่อเมื่ออยู่มัธยมศึกษาตอนปลายและระดับปริญญาตรีในประเทศ ทั้งสายสามัญและสายอาชีวศึกษา (เจ้าพนักงานธุรการ, 2562) การที่รัฐบาลได้จัดตั้งทั้งสองสิ่งนี้ คือ โครงการเรียนฟรี 15 ปี และ กองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา เพื่อที่จะให้ เด็กและเยาวชน มีความสนใจที่จะใฝ่หาความรู้ ทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้กลับมาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล, 2562) รัฐบาลควรจัดโครงการที่เกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มขึ้น เนื่องจากประชาชนจะได้มีทางเลือกที่มากขึ้นกว่าเดิม (ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้, 2562) ควรเน้นสวัสดิการด้านการศึกษาให้มาก เพื่อที่เด็กและเยาวชนที่กำลังจะเติบโตได้มีความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (พนักงานเทศบาล, 2562)

สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล

จากการสัมภาษณ์สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลพบว่า หน่วยงานส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านสาธารณสุขโดยการส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน เพื่อให้มีความรู้ด้านสุขภาพอนามัย การป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ การใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการตรวจสุขภาพเพื่อสามารถให้คำแนะนำ ช่วยเหลือประชาชนในเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสวัสดิการการรักษาพยาบาลให้กับบุคลากรและพนักงานทุกคน สวัสดิการการรักษาพยาบาล มีด้วยกัน 5 กลุ่มใหญ่ สวัสดิการการรักษาพยาบาลของข้าราชการที่มีให้เฉพาะบุคคลที่รับราชการแล้วเท่านั้น ส่วนพนักงานและลูกจ้างทั่วไปจะได้รับสวัสดิการการรักษาพยาบาลในด้านอื่น ที่ไม่เหมือนกับข้าราชการ (นายกเทศมนตรีตำบลหนองรี, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับรองนายกเทศมนตรีตำบลหนองรี กล่าวว่า การเป็นข้าราชการจะมีสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ที่ดีกว่าการเป็นพนักงานของตนเอง แต่ประชาชนทั่วไปก็จะได้รับสวัสดิการการรักษาพยาบาลในรูปแบบของสิทธิหลักประกันสุขภาพหรือบัตรทอง 30 บาท รักษาทุกโรค สิทธิประกันสังคม เป็นต้น (รองนายกเทศมนตรีตำบลหนองรี, 2562) ปลัดเทศบาลตำบลหนองรี กล่าวว่า สวัสดิการการรักษาพยาบาลในด้านนี้ เป็นการช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้ทางครอบครัวน้อย จะช่วยในเรื่องค่ารักษาพยาบาลเมื่อมีคนในครอบครัวไม่สบายเจ็บไข้ได้ป่วย หรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินบัตรนี้ก็สามารถช่วยชีวิตพวกเขาไว้ได้ (ปลัดเทศบาลตำบลหนองรี, 2562) ก่อนที่จะมีโครงการประกันสุขภาพถ้วนหน้าประเทศไทยมีระบบสวัสดิการและหลักประกันสุขภาพที่ภาครัฐเข้าไปมีส่วนร่วมได้แก่ ระบบสวัสดิการรักษาพยาบาลของข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ ระบบประกันสังคม ระบบประกันสุขภาพโดยสมัครใจ (โครงการบัตรสุขภาพ) โครงการสวัสดิการประชาชนด้านการรักษาพยาบาล (สปร.) เพื่อให้ประชาชนทุกคนได้รับสวัสดิการทางด้านนี้ ไม่ใช่เฉพาะข้าราชการ (หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล, 2562) จากโครงการที่ผ่านมาก่อนที่จะมีโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ได้พบกับปัญหามากมาย ประชาชนบางส่วนยังไม่ได้รับสิทธิดังกล่าว เนื่องจากการตกสำรวจของการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ (นักวิชาการศึกษา, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ กล่าวว่า เมื่อรัฐบาลเจอปัญหาเหล่านี้ในปีพุทธศักราช 2544 รัฐบาลของนายกรัฐมนตรีนพ.ท.ทักษิณ ชินวัตร เลือกใช้แนวทางการจัดหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเพื่อให้สวัสดิการและหลักประกันสุขภาพที่มีอยู่ครอบคลุมประชากรทั้งหมดของประเทศ (หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ, 2562) 2545โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้ประชาชนไทยทุกคนได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและผู้ป่วยมีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย (ผู้อำนวยการกองช่าง, 2562) ด้านการรักษาสุขภาพ ถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดูแลประชาชน ทุกคนมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 (นักพัฒนาชุมชน, 2562) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 52 กำหนดไว้ว่าคนไทยทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ในการรับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ด้อยโอกาสมีสิทธิที่จะได้รับการบริการทางการแพทย์ (นักทรัพยากรบุคคล, 2562) เรื่องของประกันสุขภาพก็อยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 และฉบับที่ 8 เพื่อแก้ปัญหาการเข้าถึงบริการสาธารณสุขในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส การได้รับบริการทางการแพทย์ที่ไม่เท่าเทียมกัน ในประชากรแต่ละกลุ่ม (เจ้าพนักงานธุรการ, 2562) ทางหน่วยงานก็ได้มีการส่งเสริมด้านสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น มีการณรงค์ การดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเตรียมรับมือกับโรคต่าง ๆ (ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล, 2562) ควรเน้น

การครอบคลุมการกระจายของเชื้อโรค เพื่อให้ประชาชนได้รับมือทันกับโรค (ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้, 2562) รัฐบาลและหน่วยงานควรเน้นสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลพอ ๆ กับสวัสดิการด้านการศึกษา เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อย และเน้นการทำงานเชิงรุก โดยร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุข เพื่อให้คำแนะนำแก่ประชาชน เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ สุขภาพเบื้องต้น รวมทั้งการรู้จักเฝ้าระวังโรคติดต่อต่าง ๆ มากกว่าเน้นการให้การรักษาพยาบาล (พนักงานเทศบาล, 2562)

สวัสดิการด้านที่พักอาศัย

จากการสัมภาษณ์สวัสดิการด้านที่พักอาศัยพบว่า สวัสดิการทางด้านที่พักอาศัยนั้น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยงาน มีประชากรที่มีที่พักอาศัย และที่ทำกินเกือบจะทุกหลังคาเรือน แต่ก็มีประชากรบางคนที่ต้องอาศัยเช่าพื้นที่ของผู้อื่น เพื่อตั้งเป็นที่พัก และทำมาหากิน (นายกเทศมนตรีตำบลหนองรี, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับปลัดเทศบาลตำบลหนองรี กล่าวว่าในเรื่องที่พักอาศัยของประชาชนในท้องถิ่น ที่ไม่มีที่พักอาศัยทางหน่วยงานรัฐก็ได้เข้ามาช่วยเหลือ คือได้มีการจัดทำที่พักอาศัยในพื้นที่ของหลวง เพื่อให้เป็นที่พักชั่วคราวแก่ประชาชนที่ไม่มีพื้นที่เป็นของตนเองได้พักอาศัย (ปลัดเทศบาลตำบลหนองรี, 2562) สวัสดิการด้านที่พักอาศัยเป็นสวัสดิการทางสังคม เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิต ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีที่พักอาศัยสะดวกสบายอย่างเหมาะสมและถูกต้อง (หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล, 2562) การช่วยเหลือจากรัฐบาลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือในด้านใดก็ตาม สวัสดิการเหล่านี้เป็นตัวช่วยให้กับประชาชนที่มีรายได้น้อย ไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว (หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ, 2562) นักวิชาการศึกษากล่าวว่า ถ้าประชาชนทุกคนมีที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่ง ก็จะทำให้ประชาชนเหล่านั้นสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ โดยไม่ต้องคิดมาก และไม่เป็นปัญหาต่อสุขภาพอีกด้วย (นักวิชาการศึกษา, 2562) รัฐบาลปัจจุบันซึ่งให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม การสร้างโอกาสการเข้าถึงสวัสดิการสังคมและที่อยู่อาศัย ได้กำหนดการพัฒนา ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยเป็นนโยบายเร่งด่วน และสั่งการให้แก้ไขปัญหาค่าเช่าที่อยู่อาศัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย (นักพัฒนาชุมชน, 2562) นักทรัพยากรบุคคล กล่าวว่า โครงการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่อยู่อาศัย 10 ปี วัตถุประสงค์หลักคือ ส่งเสริมความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการอยู่อาศัยให้แก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อย โดยการ จัดเตรียมที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐาน ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (นักทรัพยากรบุคคล, 2562) โครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดขึ้นและมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแลในบางส่วนนั้น เป็นการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ทั่วถึงประชาชนทุกคนในท้องถิ่นนั้น (เจ้าพนักงานธุรการ, 2562) โครงการสวัสดิการด้านที่พักอาศัยควรเน้นกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยจริง ๆ ไม่ใช่ช่วยเหลือกลุ่มคนที่มีรายได้ระดับปานกลาง หรือมีรายได้มากอยู่แล้ว (ผู้ช่วยนักทรัพยากรบุคคล, 2562) เจ้าหน้าที่หรือพนักงานควรลงพื้นที่สำรวจด้วยตนเอง แทนการบอกต่อจากประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับความเดือดร้อนจริง (พนักงานเทศบาล, 2562)

ด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์ด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นพบว่า ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในด้านของคุณภาพชีวิตการทำงาน เจ้าหน้าที่ พนักงาน และประชาชนในท้องถิ่น มีการทำงานที่ทำให้ชีวิตของตนเองมีคุณค่า หรือมีงานทำจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น (นายกเทศมนตรีตำบลหนองรี, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับรองนายกรัฐมนตริตำบลหนองรี กล่าวว่า การที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดี ต้องมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีคือ ความพอใจในหน้าที่การงานของตนเองที่ได้ปฏิบัติเป็นประจำที่เกี่ยวกับการทำงาน พอมีงานทำที่ดี มันก็จะมีรายได้เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน (รองนายกรัฐมนตริตำบลหนองรี, 2562) คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่ได้มีเพียงคุณภาพชีวิตการทำงาน ยังรวมไปถึงพฤติกรรมการทำงานของตัวเอง บุคลากรในแต่ละคนด้วย พฤติกรรมการทำงานเป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่ พนักงานแต่ละบุคคลแสดงออก เพื่อตอบโต้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในขณะปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ชิ้นงานตามที่คุณบังคับบัญชาสั่งการ (ปลัดเทศบาลตำบลหนองรี, 2562) ประชาชนในท้องถิ่นบางส่วนยังไม่ได้รับรัฐสวัสดิการในหลาย ๆ ด้าน เนื่องมาจากงบประมาณที่รัฐบาลกลางจัดสรรมาให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

ของประชาชนในท้องถิ่น (หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล, 2562) ประชาชนในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีงานทำ มีที่พักอาศัยเป็นกรรมสิทธิ์เป็นของตัวเอง ประชาชนเหล่านี้จึงไม่ใช่ปัญหาที่หน่วยงานต้องเขาช่วยเหลือ แต่ส่วนที่มีปัญหาประชาชนที่มีรายได้น้อย ไม่มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง ประชาชนเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล ทางหน่วยงานก็เข้าช่วยเหลือในบางส่วนที่ทางหน่วยงานสามารถช่วยเหลือได้ และที่ไม่ทำให้หน่วยงานเดือดร้อน (หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ, 2562) ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป เพื่อหาเลี้ยงครอบครัววันต่อวัน และได้สวัสดิการของรัฐในหลาย ๆ ด้าน เข้ามาช่วยเหลือทั้งด้านการศึกษา ด้านการรักษาพยาบาล ด้านที่พักอาศัย และสวัสดิการทางด้านอื่น ๆ อีกมากมาย (นักวิชาการศึกษา, 2562) ประชาชนในท้องถิ่นมีความพึงพอใจต่อการได้รับบริการที่ดีจากภาครัฐและหน่วยงาน ในด้านการศึกษา ด้านการรักษาพยาบาล ด้านที่พักอาศัย และสวัสดิการทางด้านอื่น ๆ อีกมากมาย รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (นักทรัพยากรบุคคล, 2562) หน่วยงานต้องส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์ พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสที่ประสบปัญหาทางสังคม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งตนเองได้ (ผู้อำนวยการกองช่าง, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับนักพัฒนาชุมชน กล่าวว่า ต้องส่งเสริมและสนับสนุนงานสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้น และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนต่อไป (นักพัฒนาชุมชน, 2562) การที่หน่วยงานส่งเสริมและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เป็นการช่วยเหลือประชาชนที่มีความเดือดร้อน และประสบปัญหาต่าง ๆ จะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้สึกดีที่มีหน่วยงานรัฐที่พึ่งพาอาศัยในยามเดือดร้อน (เจ้าพนักงานธุรการ, 2562) คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการ การทำงานของบุคลากรในหน่วยงานทุกคน มีหน่วยงานดีประชาชนก็มีความสุข (พนักงานเทศบาล, 2562)

จากการจัดสนทนากลุ่มกับประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี จำนวน 20 คน พบว่า เทศบาลได้มีการบริหารจัดการรัฐสวัสดิการให้กับประชาชน โดยเน้นกลุ่มคนที่มีรายได้น้อย กลุ่มคนด้อยโอกาสในการพัฒนาท้องถิ่นก่อน สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการตามรัฐธรรมนูญ 2550 เน้นการกระจายอำนาจหน้าที่ให้กับพนักงานในท้องถิ่นได้มีความสามารถในการบริหารจัดการการบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง ได้แก่ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ หรือการเน้นการพัฒนาด้านการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการดูแลในด้านการรักษาพยาบาลให้กับประชาชนในท้องถิ่น สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาล เช่น อนามัย การให้ความรู้ความเข้าใจในด้านสุขภาพ รวมทั้งการให้ข้อมูลข่าวสารในการเสียภาษีท้องถิ่น เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ค่าธรรมเนียม ให้กับเทศบาลตำบลหนองรี เพื่อนำเงินภาษีมาบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชนในพื้นที่ของตนเองได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากภาษีท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการสวัสดิการในด้านต่าง ๆ

ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อสวัสดิการทางสังคมซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสวัสดิการทางสังคมนั้น พบว่า ในด้านด้านการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลส่วนกลางมีผลต่อการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคม (นายกเทศมนตรี, 2562) เนื่องจากเทศบาลมีรายได้ที่ได้จากการบริหารจัดการเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ อากรการฆ่าสัตว์ ซึ่งยังไม่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการสวัสดิการทางสังคมให้กับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ ผู้อำนวยการกองคลัง กล่าวว่า รายได้ที่ทางเทศบาลได้มีการบริหารจัดการเก็บเองนั้น ได้แก่ ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ อากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ใบอนุญาต และรายได้จากรัพย์สิน ดังนั้นทางเทศบาลจึงมีความจำเป็นต้องรอการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลส่วนกลาง ได้แก่ รายได้จากการที่รัฐจัดเก็บและแบ่งให้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษียุทธินต์ เพื่อนำมาบริหารจัดการการบริการสาธารณะให้กับประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ เจ้าหน้าที่จัดเก็บและพัฒนารายได้ กล่าวว่า นอกจากการบริหารจัดเก็บภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองแล้ว ยังมีเงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจมาบริหารจัดการให้กับประชาชนในพื้นที่ เช่น นำงบประมาณมาพัฒนาศูนย์การศึกษาให้กับเด็กในชุมชน รวมทั้งศูนย์เรียนรู้ด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่ประจำตำบลหนองรี

นอกจากนั้น ยังมีโครงการส่งเสริมการอ่านให้กับเด็กในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการศึกษาให้เด็กมีความรู้ความสามารถเพิ่มเติม (เจ้าหน้าที่กองคลัง, 2562) โดยทางเทศบาลให้ความสำคัญกับการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติในปัจจุบัน และสอดคล้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนที่ 12 ในด้านการส่งเสริมการพัฒนาทุนมนุษย์

6. สรุปผลการวิจัย

เทศบาลตำบลหนองรีให้ความสำคัญกับสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) สวัสดิการด้านการศึกษา 2) สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล 3) สวัสดิการด้านที่พักอาศัย 4) ด้านยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น โดยผู้บริหารของเทศบาลตำบลหนองรี ให้ความสำคัญกับการให้โอกาสในทางการศึกษาแก่ครอบครัวที่มีรายได้น้อยเพื่อส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษาให้กับเยาวชนเพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา ส่วนในด้านของสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลนั้น โดยเน้นให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการด้านสาธารณสุขได้ เช่น โครงการโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สถานีนอนามัยชุมชน การให้ความรู้ด้านสาธารณสุขกับชุมชน และยังมีบริการฝากครรภ์ให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) สามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านของสวัสดิการด้านที่พักอาศัยนั้นเทศบาลตำบลหนองรีให้การดูแลผู้ที่มีรายได้น้อย และผู้ที่ไม่ได้อยู่อาศัย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งในด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้นมีการส่งเสริมการให้ความรู้กับประชาชนในการฝึกอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวเพิ่มมากขึ้นและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

7. อภิปรายผลในการวิจัย

สวัสดิการด้านการศึกษา

สวัสดิการด้านการศึกษา จากการศึกษาพบว่า เทศบาลตำบลหนองรีให้การช่วยเหลือครอบครัวนักเรียนที่มีรายได้น้อยโดยการมอบทุนการศึกษา และยังมีโครงการเรียนฟรี และยังมีโครงการกองทุนให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา มาช่วยแบ่งเบา

ค่าใช้จ่ายของครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวนั้นมีเงินทุนหมุนเวียนในการทำกิจการด้านอื่น ๆ ทางเทศบาลตำบลหนองรีให้ความสำคัญกับการพัฒนาในด้านการศึกษา โดยจะส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งให้การสนับสนุนหน่วยงาน สถานศึกษาในการพัฒนาสถานที่ วัสดุอุปกรณ์การศึกษาการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณส่งเสริมโครงการพัฒนาทางเศรษฐกิจพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาสนับสนุนโครงการอาหารเสริม (นม) และโครงการอาหารกลางวัน ให้นักเรียนทุกคนได้รับการบริการอย่างเพียงพอและทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวีณี สุริยรัตน์ (2554: 5) ในด้านการให้ความสำคัญของการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เด็ก และเยาวชนทุกคนต้องได้รับ โดยการจัดสรรสวัสดิการขององค์กร เพื่อช่วยเหลือครอบครัวที่มีรายได้น้อยให้มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสิทธิการได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานภาครัฐอย่างทั่วถึง ทุกภาคส่วน

สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล

สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล จากการศึกษาพบว่า เทศบาลตำบลหนองรีมีโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น ประชาชนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน แต่บุคคลที่เป็นข้าราชการจะได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลมากกว่าประชาชนทั่วไป ในส่วนของข้าราชการนั้นสามารถเบิกจ่ายค่ารักษาให้กับพ่อแม่และลูกได้ในสวัสดิการของข้าราชการและประกันสังคม ทางเทศบาลตำบลหนองรี มีการส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านสาธารณสุขโดยการส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านเพื่อให้มีความรู้ด้านสุขภาพอนามัย การป้องกันการระบาดของโรคติดต่อการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการตรวจสุขภาพเพื่อสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือประชาชนในเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลทางรัฐบาลก็ได้เข้ามาช่วยเหลือโดยการจัดโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวีณี สุริยรัตน์ (2554: 11) ในด้านสวัสดิการการรักษาพยาบาลของข้าราชการ ด้านสวัสดิการการรักษาพยาบาลของประกันสังคม ด้านสวัสดิการการรักษาพยาบาลของหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย จิตสุขน และคณะ (2554: 16-17) ในด้านการให้ความสำคัญกับคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขเท่าเทียมกันระหว่าง 30 บาทรักษาทุกโรค กับการใช้สิทธิประกันสังคมและข้าราชการคุณภาพการรักษาในโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีมาตรฐานเดียวกัน จัดหาแพทย์เพิ่มเติมในโรงพยาบาลจังหวัดและท้องถิ่นเพื่อรองรับความต้องการของประชาชน และยกระดับสถานอนามัยเป็นโรงพยาบาลระดับตำบลและอำเภอ พัฒนาแพทย์แผนไทย สนับสนุนบทบาทหมอชาวบ้านและจัดอบรมให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) สามารถปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สวัสดิการด้านที่พักอาศัย

สวัสดิการด้านที่พักอาศัย จากการศึกษาพบว่า เทศบาลตำบลหนองรี มีการส่งเสริมสวัสดิการด้านที่พักอาศัยเป็นสวัสดิการทางสังคม เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิต ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีที่พักอาศัยสะดวกสบายอย่างเหมาะสมและถูกต้อง การช่วยเหลือจากรัฐบาลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รัฐบาลยังมีโครงการที่รัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม การสร้างโอกาสการเข้าถึงสวัสดิการสังคมและที่อยู่อาศัย ได้กำหนดการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยเป็นนโยบายเร่งด่วน และสั่งการให้แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อย โครงการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่อยู่อาศัย 10 ปี โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ ส่งเสริมความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการอยู่อาศัยให้แก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อย โดยการเตรียมที่อยู่อาศัยที่ได้มาตรฐาน ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับประชาชน

ด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จากการศึกษาพบว่า ประชาชนในท้องถิ่นของเทศบาลตำบลหนองรี มีความพึงพอใจต่อการได้รับสวัสดิการในด้านต่าง ๆ โดยการบริหารรัฐสวัสดิการของหน่วยงานที่เข้าถึงประชาชนทุกครัวเรือนในพื้นที่เขตรับผิดชอบ ถึงแม้งบประมาณจะไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ก็ตาม หน่วยงานก็สามารถหาโครงการ

สวัสดิการด้านอื่น ๆ เข้าชดเชยแทน สวัสดิการที่ไม่ได้รับ เพื่อให้ประชาชนเกิดความน้อยใจและไม่พอใจในการบริการของหน่วยงาน ก่อนที่บุคลากรจะมาให้บริการทางด้านต่าง ๆ บุคลากรในหน่วยงานจะต้องเข้าร่วมฝึกอบรมในโครงการต่าง ๆ เพื่อนำกลับมาพัฒนาหน่วยงาน และพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับสวัสดิการทางด้านต่าง ๆ เหมือนกับท้องถิ่นอื่น ๆ ด้วย หน่วยงานมีการส่งเสริมด้านความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น โดยการจัดกิจกรรมนันทนาการ การฝึกอบรมทางวิชาชีพให้กับคนว่างงาน เพื่อสามารถเลี้ยงครอบครัวได้ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม ถ้าประชาชนในท้องถิ่นมีการทำงานที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวที่ดี มีสุขภาพที่ดี มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี สิ่งเหล่านี้สามารถทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนหรือแม้กระทั่งตัวบุคลากรในหน่วยงานดีขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่าการบริหารจัดการในด้านสวัสดิการให้กับประชาชนนั้น สอดคล้องกับ Mochida (2008) ศึกษาเรื่อง Fiscal Decentralization and Local Public Finance in Japan โดยผลการศึกษาพบว่า บทบาทควบคุมการกระจายรายได้ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ระหว่างคนรวยและคนจนไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ในบริบทของการกระจายอำนาจจากรัฐบาล และมอบหมายให้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ที่ทำหน้าที่จัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อความเสมอภาค จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างแรงจูงใจสำหรับการบริหารการคลังท้องถิ่นของผู้บริหารและประชาชนในการบริหารงานร่วมกัน

8. ข้อเสนอแนะ

- 1) รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- 2) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการโครงการที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในพื้นที่ เช่น การศึกษา สาธารณสุข
- 3) รัฐบาลควรมีนโยบายเร่งด่วนในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อทำให้ประชาชนมีรายได้

9. เอกสารอ้างอิง

- กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์. (2550). การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม: แนวคิดและวิธีวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนิษฐา ทองเย็น. (2558). การจัดสวัสดิการชุมชนและความต้องการสวัสดิการชุมชนเพื่อสุขภาวะของเครือข่ายสังคมรายจ่ายวันละ 1 บาท เพื่อทำสวัสดิการภาคประชาชน จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (2558). การวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2551). การคลังท้องถิ่นรวมบทความวิจัยเพื่อเพิ่มพลังให้ท้องถิ่น. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัท พี.เอ. ลีฟวิ่ง จำกัด.
- บุญส่ง ชลธร. (2553). รัฐสวัสดิการสวีเดน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์เทพ สันติกุล. (2556). สวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ในยุคสมัยโลกาภิวัตน์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภักดิ์ธรรม วรรณศิริระกุล. (2560). การบริหารจัดการภาครัฐไทยภายใต้ระบบรัฐสวัสดิการ. *Journal of Management Science Nakhon Pathom Rajabhat University*, Vol.4 No.1 January-June 2017, 110-122.

- รพีพรรณ คำหอม. (2557). **สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชาย จิตสุขน. (2554). รายงานการศึกษาเรื่องโครงการศึกษาวิจัยประเด็นนโยบายเชิงลึกด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนและสังคมไทย ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่หลังวิกฤตเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวิณี สุริยันต์กร. (2554). รายงานที่ตีพิมพ์: **ทางเลือกสวัสดิการสังคมสำหรับคนไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. ฉบับที่ 87 เดือนตุลาคม 2553
- สุรพล ปธานวนิช. (2547). **นโยบาย: เส้นทางสู่รัฐสวัสดิการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
- Nobuki Mochida. (2008). **Fiscal Decentralization and Local Public Finance in Japan**. Routledge.